

Jako že my fšící doma jsme šli hromadně.

I když teda v podstatě nejen my, hromadně to bylo vlastně i obecně. Páč tam zas byla hromada lidíjůch. A my tam tak trochu nechtěně některým poskytli zábavu. No my, my ne - to ohaříci. My dvounohý nijak zábavný nebyli. Páč my netryskali za balonkama v oraništi, až by se za námi kouřilo. Což zaujalo malýho chlapečka, který byl s tátou na prochajdě. Sucho je veliký. Nikdo si toho teď s kurvavirusem nevšímá, ale je to tak. Když psi letěli oraništěm bylo to jak v když motorka na polňačce vypálí z nuly na sto, jak se jim prášilo od tlapek.

A o to víc, že zpočátku byl ve hře balonek jen jeden. Protože Rumoušek nejdřív naznal, že to pojmem tak jako předešlý den - tedy po ohařsku. Ale když pak viděl Taliprtku, jak dělá s balonkem krávoviny, přehodnotil to. A nasáčkoval se k Brtníkovi, kterej házel Tali . Rumíček je taktik, na rozdíl od Tali si většinou hlídá, kam to poletí a snaží se toho využít, takže byl u balonku vždycky jako první. To ovšem vytočilo docentku Talířovou a dořítla se k Brtníkovi pak s takovým řevem a sjela ho na tři doby, že ho to donutilo udělat na Rumouška šmėčko, aby si i ona mohla balonek konečně chytit. Řvala fakt hodně našťvaně totiž □ □ . Pak už jsme zapluli směr stařina a Tali si i chvíli balonek nesla. A nejen to, dokonce se dožadovala jeho hození. Ale pak už v ní pochopitelně zvítězily jiný zájmy. Nicméně se chovala poměrně disciplinovaně a to i poté, co jsme zamířili k haldám.

Přímo na ně jsme nešli, protože tam řádili na kolech a pro davy se nedalo jít ani cestičkou za alejí a tak jsem navrhla Brtníkovi, že to švenkeme zvířecíma cestičkama, tak jako jsme šli včera my s Rumouškem. Tak jsme tam zapluli. I s docentkou, pochopitelně. Brtník s ní tyhle "výlety" do stařiny nedělá, to podnikáme jen spolu a teď se to vyloženě hodilo, protože..... se chovala prostě docela normálně. Prokličkovali jsme to mezi trním a než jsme přelezli rigol byla příležitost ke krátkým cvičení. Po cestě před námi procházela slečna se psem. Tak ti naši dostali odložení a než pes přešel, stříhla jsem si s každým krátký cvičení, kdy si dali polohy u nohy, malinký přivolání a pak zase odložení. Heh, věc která by kdysi dávno s Tali byla v tomhle místě naprosto neproveditelná □ a teď to stříhala profesionálně stejně jako Rumíček.

Ten pak za rigolem zamířil tam, kde jsme se pohybovali včera. Nechala jsem ho, ať si kousek běží to prozkoumat. Páč je to spolehlivej a hodnej pán, lze mu stoprocentně důvěřovat. A my pokračovali po cestičce vedoucí dozadu za klášter, kam chodívá Brtník. Máme každěj trochu

svoje odlišný trasy ☐ . Než jsme vyšli ze stařiny, Tali už se vyhnula ven a tam mě udělala radost, protože přes svou natěšenost jít to zkoumat do čerstvě narostlý trávy, poslechla moje volání “Talinkoo, Talinko”. Musela jsem si pár vteřin počkat, než si to v mozkovně přechroustala. Stála a přemýšlela. Já stála a čekala ☐ . Otočila to a přiběhla zpátky. Každý takovýhle nedůrazný přivolání, kdy na ni můžu zavolat hezky a “zdrobněle” a nemusím použít to tvrdý “TÁLYJEEE!” je pro mě úspěch. Brtník tohle neřeší, má to posazený jinak, ale pro mě je tohle důležitý. Svědčí to o tom, že se rozhoduje dobrovolně.

Na trávě jsme zase na chvíli vytáhli na žádost Rumíčka balonek, posléze se přidala i Taliprtka. Aby jen tak bezcílně nelítali, balonky jsme jim schovávali a různě je s nima zlobili. Vzhledem k tomu, že bylo teplo, tak ale ne moc dlouho. Když jsme pak docházeli k malému rybníčku opodál, zaregistrovala jsem sousedku Katku s labroškama Ejbi a Ketty. Jak známo, Ketty je podobně ráchlá jako Tali, jen v labradořím kožíšku, takže trochu umírněná. Katka se s ní ostatně taky dost natrápila. Zamávala jsem na Katku s malou Rozárkou v kočárku a ona mi odpověděla. Netrvalo dlouho a ráchlá Ketty se řítila na nás. Katka volala: “Bachaaaaa!” Připravila jsem se, vím co čekat ☐ ☐ . Ale - Ketty měla pro tenhle den asi taky nějakou akci v mozkovně s názvem 1+1 a tak měla buňku na vnímání navíc ☐ . Protože, když jsem udělala uklidňující gesto, aby se držela při zemi a nehupsla mi na hlavu, tak poslechla, aniž bych cokoliv musela říct, nebo se ohradit. Asi nějaký pozitivní skvrnky na slunci dneska evidentně, když jí to taky šlo jako Tali. S tou se přivítaly jako dva magoři a pak se šlo hromadně naskákat do vody.

Skončilo to takovým neplánovaným společným cvičením. Při kterém Tali předvedla, jak se před aportem do vody jódluje. Od samého začátku je při aportu u vody jako blázen, přetočená a vyhecovaná. Teď o to víc, že psů bylo vícero a navíc vstoupil do hry dummík, kterýho měla Katka s sebou. Tyroláci se můžou jít zahrabat ☐ ☐ . Při návratu si Tali asi řekla, že dost bylo vzornouchoviny a vlítla si do ohrady pro koblihu bez kafe. Dostalo se jí informace, že je prase a o prase nikdo nestojí, ať si jde kam chce a my si pokračovali domů. Seděla tam u ohrad, jak hrouda neštěstí. Kdo by stál o prase, že jo ☐ . Když se k nám pak připojila a vnucovala se mi, ujistila jsem jí, že s prasetem se nekamarádím a nechtěla ji vidět. Vedlo to k zajímavým účinkům ☐ .

Šli jsme pak už mezi starejma domečkama, já šla s Rumouškem po druhým chodníku a chystala se přejít za Brtníkem s Tali. Tichým hlasem jsem Rumíčka požádala, aby si sednul.

Obratem to provedl, ale.....nebyl sám kdo seděl! Flekatý jelito se snažilo nahnat zpátky nějaký body a usedlo, aniž by ho o to někdo žádal ☐ ☐ . A čučela ešivá vidim. Vidim ale nedbám frajle jedna flekatá, cukla jsem si ramínkem a v duchu se smála pod fousy.

Došli jsme dom, ohařiska se nalemtali vody a posléze šli zevlovat na balkon. Páč venku prej byli málo, jen skorem dvě hodiny ☐ .